Küçük Yaban Köpeği

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Yaban Köpeği

Aysel Banu YAVUZAL

Eğrelti otlarının açıldığı ve çan çiçeklerinin başını salladığı ormanın kalbinde, Rusty adında küçük bir yaban köpeği yaşardı. Küçüktü; pas rengi kızıl-turuncu tüyleri, açık krem rengi göğsü ve merakla parlayan parlak kahverengi gözleri vardı. Boynunda, minik mavi bir boncuklu basit bir örgü çim tasma taşırdı. Rusty her patikayı keşfetmeyi ve her yaprağın altına bakmayı çok severdi.

Güneşli bir sabah, Rusty en sevdiği patika boyunca seğirtti. Orman kuş sesleri ve yaprak hışırtılarıyla canlıydı. Aniden, buzlu rüzgâr çanları gibi yumuşak, çınlayan bir ses duydu. Eğrelti otlarının arasından baktı ve benekli ışıkla dolu bir gölün içinde duran büyülü bir munçak gördü. Munçağın tüyleri sıcak geyik kahverengisiydi ve boynunda parlayan beyaz çiçeklerden bir çelenk asılıydı.

Munçağın kehribar gözleri nazik ve sakindi. "Merhaba, küçük," dedi. "Ben Willow." Rusty'nin kuyruğu sallandı. "Ben Rusty!" diye havladı. Willow yaklaşırken gümüş uçlu boynuzları parıldadı. "Benimle yürümek ister misin?" diye sordu. Rusty hevesle başını salladı ve birlikte kıvrımlı orman patikasından aşağı yola koyuldular; Willow'un boynundaki çiçekler hafif bir ışık saçıyordu.

Yürürlerken Rusty, Willow'a büyüsünü sordu. "Küçük ışıkların dans etmesini sağlayabilirim ve bir şeylerin büyümesine yardım edebilirim," dedi. "Ama büyük şeyleri hareket ettiremem." Rusty bir an düşündü. "Ben küçüğüm ama dar yerlerden sıyrılıp geçmekte iyiyim," dedi. Willow gülümsedi. "Hepimizin kendine özgü armağanları var," dedi. Birbirlerinin arkadaşlığından keyif alarak patika boyunca ilerlemeye devam ettiler.

Aniden gökyüzü karardı. Bulutlar toplandı ve rüzgâr uğuldamaya başladı. "Fırtına geliyor!" diye bağırdı Willow. "Sığınak bulmalıyız!" Rusty ve Willow büyük bir meşe ağacının altındaki bir oyuğa koştular. Yağmur dövüyor, gök gürlüyordu. Rusty Willow'a sokuldu ve Willow büyülü, nazik bir kanadını onun etrafına sardı. Birlikte, güvende ve sıcacık beklediler.

Fırtına nihayet geçtiğinde Rusty ve Willow dışarı çıktılar. Orman darmadağınıktı! Her yerde dallar yatıyordu ve ana patika tamamen devrilmiş dalların karmaşasıyla kapanmıştı. "Olamaz!" diye bağırdı Rusty. "Herkes nasıl geçecek?" Willow yığına baktı. "Temizleyebiliriz," dedi. "Ama ikimizin birlikte yapması gerekecek."

Rusty'nin içi sızladı. Dallar kocamandı ve o çok küçüktü. Ama sonra Willow'un sözlerini hatırladı: hepimizin kendine özgü armağanları var. "Boşluklara sıyrılıp içeriden itebilirim," dedi. Willow başını salladı. "Ben de ağır dalları büyümle kaldırabilirim," dedi. "Birlikte başarabiliriz."

İşe koyuldular. Rusty yığının altına kıvrılıp var gücüyle itti. Willow'un boynuzları gümüş gibi parladı ve dalları tek tek kaldırdı. "Çek!" diye seslendi Rusty. "Ho!" diye yanıtladı Willow. Dallar hareket etmeye başladı. Zor bir işti ama pes etmediler. Yavaş yavaş patika açılmaya başladı.

Çalışırlarken bir tavşan ailesi yanlarından seğirtti. "Yardım edebilir miyiz?" diye sordular. "Evet!" dedi Rusty. "Küçük çalı çırpıları çekebilirsiniz." Tavşanlar çekiştirip durdular ve kısa sürede yığın küçüldü. Willow'un büyüsü parıldadı ve dallar yana doğru süzüldü. Orman canlıları birlikte çalıştı ve patika giderek genişledi.

Öğleden sonra son dal da taşındı. Patika açıktı! Rusty ve Willow yan yana durdular, soluk soluğa ve gülümseyerek. "Başardık!" diye sevindi Rusty. Willow'un çiçekleri parlak bir şekilde ışıldadı. "Birlikte başardık," dedi. Tavşanlar patilerini çırptılar ve bir sincap bir ağaçtan mutlu mutlu cıvıldadı.

Tam o sırada patikanın uzak ucunda bir grup orman hayvanı belirdi. "Yol açık!" diye bağırdılar. "Teşekkürler!" Meyve ve fındık sepetleri taşıyarak hızla geçtiler. Rusty'nin kuyruğu o kadar hızlı sallandı ki bulanıklaştı. "Artık herkes geçebilir," dedi. Willow ona nazikçe burnunu sürttü. "Cesur ve akıllıydın, küçük dostum."

O akşam hayvanlar kutlamak için bir şölen düzenlediler. Meşe palamutları, meyveler ve tatlı kökler getirdiler. Rusty ve Willow birlikte oturup hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar. "Biliyor musun," dedi Rusty, "birlikte çalışmak zor işi eğlenceli hale getirdi." Willow başını salladı. "Dostluk her şeyi daha güzel yapar," dedi. Rusty'nin tasmasındaki mavi boncuk ateş ışığında parıldadı.

O günden sonra Rusty ve Willow en iyi arkadaş oldular. Her gün birlikte orman patikalarında yürüdüler, her zaman başkalarına yardım etmeye hazırdılar. Ve bir iş ne zaman çok büyük görünse, fırtınayla kapanan patikayı hatırlayıp gülümsediler. "Birlikte her şeyi yapabiliriz," derdi Rusty. Willow da eklerdi: "Çünkü dostluk en güzel büyüdür."

Orman canlıları da bir ders aldılar. Küçük yaban köpeğinin ve büyülü munçağın nasıl yan yana çalıştığını gördüler. "Hepimiz birbirimize yardım edebiliriz," dediler tavşanlar. Ve öyle yaptılar. Bir iş zor olduğunda, işi paylaştılar. Bir arkadaş üzgün olduğunda, bir gülümseme paylaştılar. Orman daha mutlu bir yer oldu.

Rusty ve Willow hâlâ yaşlı meşe ağacının yanında buluşurlar. Fırtınayı ve patikayı temizledikleri günü konuşurlar. "Küçük ama güçlüydün," der Willow. "Sen de büyülü ve naziktin," der Rusty. Gülerler ve alacakaranlıkta ateş böceklerinin peşinden koşarlar. Dostlukları Willow'un çiçekleri kadar parlak ışıldar.

Ve böylece, ormanın kalbinde, küçük yaban köpeği ve büyülü munçak herkese takım çalışmasının ve dostluğun zor işleri daha kolay ve daha eğlenceli hale getirdiğini gösterir. Ne zaman parıldayan bir mavi boncuk ya da ışıldayan bir çiçek görseniz, hatırlayın: en küçük dost bile büyük bir fark yaratabilir. Orman patikası birlikte çalışanlar için her zaman açıktır.